Dosarul nr. 2-25042982-05-2r-10062025

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Natalia Pasat

Curtea de Apel Sud

D E CI Z I E
În numele Legii

11 august 2025 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
judecând în componența:
Președintelui completului de judecată Vitalie MOVILĂ
Judecătorilor Inga GORLENCO
Evgheni BANCOV

judecând în lipsa părților, recursul declarat de Sergiu Nebunu, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 mai 2025, pronunțată în cauza la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Nebunu împotriva Întreprinderii Municipale „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul", Consiliul municipiului Cahul, Primăriei municipiului Cahul și Primarul municipiului Cahul cu privire la încasarea majorării salariale, a salariului restant și concediului nefolosit,

Asupra cererii de recurs în baza materialelor și actelor dosarului, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 31 martie 2025, Sergiu Nebunu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul", Consiliul municipiului Cahul, Primăriei municipiului Cahul și Primarului municipiului Cahul cu privire la încasarea majorării salariale, a salariului restant și a concediului nefolosit.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 08 aprilie 2025 cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare.

La 08 aprilie 2025, până la prima ședință de judecată, reclamantul Sergiu Nebunu a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe conturile bancare a Întreprinderii Municipale „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul" și interdicția de a efectua orice modificări în Registrul persoanelor juridice pentru ÎM CSF „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul".

În susținerea cererii de asigurare a acțiunii a indicat că, există riscul ca în cazul în care nu se aplică măsuri de asigurare, drepturile sale să fie afectate. Consideră că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii față de ÎM „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul" sunt necesare pentru a preveni o eventuală pierdere a bunurilor sau a altor drepturi de care ar putea beneficia în urma soluționării litigiului. A susținut că măsurile solicitate sunt justificate prin următoarele aspecte există indici clari că pârâtul ar putea încerca să dispună de bunurile sale în detrimentul

său, de asemenea având în vedere că suma solicitată este semnificativă, există riscul de neachitare.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 mai 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Sergiu Nebunu cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Solicitarea și argumentele recurentului Sergiu Nebunu.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul central din 20 mai 2025, în termenul prevăzut de lege, Sergiu Nebunu a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii din 20 mai 2025, dispunerea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii sub forma interdicției de a efectua orice modificări în Registrul persoanelor juridice referitor la ÎM „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul".

În motivarea recursului a indicat că, instanța de fond a respins cererea de aplicare a măsurilor de asigurare fără a analiza în mod corespunzător circumstanțele speței şi probele prezentate, contrar prevederilor art. 174 Cod de procedură civilă care prevăd temeiurile asigurării acţiunii şi art. 175 Cod de procedură civilă care reglementează măsurile de asigurare a acțiunii.

Relatează că, în cererea sa, a invocat riscul real al imposibilității executării hotărârii judecătoreşti datorită neexecutării obligațiilor de plată de către pârât şi a nerecunoaşterii integrale a datoriei evidente de către lichidatorul ÎM „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul". Instanța a considerat acest argument declarativ, fără a examina în detaliu circumstanțele care justifică riscul invocat, cum ar fi valoarea semnificativă a sumelor solicitate și posibilitatea ca pârâtul să dispună de patrimoniu în detrimentul meu. Consideră că a trecut suficient timp pentru a se definitiva plățile şi sumele datorate, fapt care n-a fost făcut până la depunerea acțiunii ceea ce trezește dubii serioase privind bunele intenții de achitare reală a sumelor datorate, cu atât mai mult în contextul inițierii şi desfăşurării procedurii de lichidare a subiectului de drept ÎM „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul" care datorează sumele solicitate prin acțiunea formulată.

Menționează că, a indicat în cererea sa că există un risc obiectiv ca pârâtul să modifice datele din Registrul persoanelor juridice, ceea ce ar putea afecta capacitatea de executare a unei eventuale hotărâri favorabile. Instanța a ignorat acest risc, afirmând că nu există „indicii obiectivi" ale diminuării patrimoniului pârâtului, fără a solicita sau analiza probe suplimentare care să confirme sau să infirme aceste circumstanțe. Relatează că, pârâții nici măcar nu au prezentat careva probe din care să rezulte careva angajamente şi probabilitatea ca în cadrul procedurilor curente în derulare sumele datorate să fie recunoscute oficial şi planificate pentru achitare.

Susține că, instanța a omis să ia în considerare faptul că măsura solicitată, respectiv interdicția de a efectua modificări în Registrul persoanelor juridice pentru ÎM „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul" este proporțională şi nu creează un disconfort nejustificat pârâtului.

Consideră că, această măsură este esențială pentru a preveni eventuale acțiuni de rea-credință ale pârâtului, care ar putea duce la imposibilitatea executării hotărârii ca urmare lichidării şi radierii din registru a subiectului distinct de drept ÎM „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul". Lipsa aplicării acestei măsuri expune reclamantul unui risc real de nerestituire a sumelor datorate, mai ales în contextul în care suma solicitată este una semnificativă, deși

neîntemeiat nu a fost considerate ca atare de către prima instanță prin respingerea formală a respectivului argument (a se vedea pag.3 alin.3 din încheierea recurată) adus în şedința în care a fost examinată chestiunea aplicării măsurilor de asigurare de către recurentul reclamant.

Aduce la cunoștință că suma alocată de fondatorul întreprinderii, Consiliul Municipal Cahul, în valoare de aproximativ 1 500 000 lei, nu acoperă integral obligațiile financiare ale întreprinderii. Aceasta include plățile restante către angajați, impozitele şi datoriile către agenții economici. Subliniază că suma respectivă nu acoperă actualizarea salariului său pentru următoarele perioade: - 01.04.2022 -31.12.2022, în valoare de 83.340 lei; - 01.01.2023 - 31.12.2023, în valoare de 136 320 lei: - 01.01.2024 - 01.10.2024, în valoare de 123 390 lei; 02.10.2024 - 30.11.2024, în valoare de 50 900 lei. De asemenea, se include indemnizația pentru toate concediile de odihnă anuale nefolosite, pentru 111 zile, în valoare de 92 117,93 lei. Astfel, suma totală a obligațiilor financiare restante constituie 486 067,93 lei.

În plus, menționează că, la data de 03.03.2024, Consiliul Municipal Cahul, la propunerea Primarului municipiului Cahul, domnul Nicolae Dandiş, a decis să dea în locațiune imobilul în care a activat Întreprinderea Municipală „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul”, situat pe strada Ştefan cel Mare nr. 23, municipiul Cahul, cu nr. cadastral 1701114.123.01.075. Această decizie a fost confirmată de reprezentantul părților, Avram Micinschi, în cadrul ședinței de judecată din 20.05.2025. Referitor la această decizie, nu a fost organizată o licitație publică conform legislației Republicii Moldova referitoare la dare în locațiune a bunurilor imobile proprietate publică, atât de către Consiliul Municipal Cahul, cât și de Primăria municipiului Cahul.

Mai invocă că, în cererea de chemare în judecată din 31.03.2025, a ataşat confirmarea primită de la secretariatul Consiliului Municipal Cahul cu privire la remiterea demersului său, nr. de înregistrare 02/1-32-251 din 03.02.2025, către consilierii municipiului Cahul, pe tema actualizării salariului pentru perioada de activitate 01.04.2022 – 01.10.2024, salariul restant pentru lunile septembrie, octombrie şi noiembrie 2024, şi indemnizația de concediu pentru 111 zile. Din păcate, aceste discuții nu au avut loc, iar această situație îi ridică mari îngrijorări cu privire la dorința pârâtului de a soluționa această problemă.

Acţiunile menționate, cum ar fi refuzul de a răspunde la cererile sale de actualizare a salariului, ignorarea discuțiilor/dezbaterilor în comisiile Consiliului Municipal Cahul cu privire la actualizarea salariului pe perioadele menționate, precum şi darea în locațiune fără respectarea procedurilor legale conform Legii nr. 121/2007 privind administrarea și deetizarea proprietății publice, îi trezesc dubii rezonabile de suspiciune că pârâtul nu dorește să rezolve aceste întrebări, ceea ce prezintă riscul ca, în timpul procesului, întreprinderea să fie radiată din Registrul persoanelor juridice. Din acest motiv, solicită aplicarea măsurii de asigurare.

Totodată menționează că, a refuzat ca conturile întreprinderii să fie sechestrate, având în vedere că, în ultimele 9 luni, niciun angajat al ÎM „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul” nu a primit salariile restante şi indemnizațiile de lichidare ce i se cuvine conform Legii a întreprinderii, nu au fost achitate nici unui angajat pînă în prezent. De asemenea, un angajat, a decedat şi nu a primit sumele cuvenite şi nici rudele acestuia, conform art. 142 alin. (5) Legii nr. 154.

În acest context se impune ca actuală, în calitate de măsură de asigurare, aplicarea sechestrului pe suma de 486067,93 lei aparținând pîrîtului ÎM „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul”.

Relatează că, instanța a invocat necesitatea unui echilibru între interesele părților, dar a acordat o pondere disproporționată intereselor pârâtului, fără a lua în considerare prejudiciul potențial suferit de reclamant în absența măsurilor de asigurare. Refuzul aplicării interdicției solicitate creează o situație inechitabilă, în care pârâtul ar putea eluda executarea unei eventuale hotărâri favorabile sau o potențială hotărâre de admitere a acțiunii în genere ar putea fi imposibilă de executat în cazul lichidării Întreprinderii Municipale „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul" şi radierii acesteia din registrul persoanelor juridice, ceea ce în cazul respingerii solicitării de asigurare a acțiunii este contrar scopului reglementat de art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Termenul de declarare a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit materialelor dosarului se constată că, încheierea primei instanțe a fost pronunțată la data de 20 mai 2025. Potrivit scrisorii de expediere, actul contestat a fost expediat în adresa părților la data de 22 mai 2025, fiind recepționat la 27 mai 2025, de către Sergiu Nebunu, fapt confirmat prin avizul de recepție. (f.d. 66).

Recursul declarat de Sergiu Nebunu, a fost înregistrat la data de 05 iunie 2025, corespunzător termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei și analizând în complex argumentele și criticile invocate în recurs, Completul de judecată conclude asupra necesității respingerii recursului declarat, cu menținerea încheierii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Conform art. 428 Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii. Copia deciziei se remite părţilor în termen de 5 zile de la data emiterii.*

Recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data şi ora judecării cauzei civile în ordine de recurs.

Părțile în cauză au fost înștiințate despre examinarea recursului pentru data de 11 august 2025, cu propunerea de a depune referință.

Completul de judecată consideră că prima instanță la soluționarea cerinței privind asigurarea acțiunii a determinat pe deplin toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a acestei cerințe, adoptând o soluție corectă, care urmează să fie menținută.

În limitele cererii de recurs, instanța de recurs verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în încheierea primei instanțe, apreciază probele din dosar.

În conformitate cu prevederile art. 5 Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

În același timp, Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale.

Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia. În caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Completul de judecată reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În baza art.10 alin.(1) Cod civil *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.*

Potrivit art.11 alin.(1) Cod civil *buna-credință este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.*

În contextul pretențiilor deduse judecării instanţa de recurs reţine că în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Potrivit art.174 alin. (1) Cod de procedură civilă, *La cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.*

Potrivit art. 175 alin. (1) Cod de procedură civilă *În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.*

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, *judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.*

Totodată, se reiterează și prevederile art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, care reglementează expres, că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Potrivit art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, *În cererea de asigurarea acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.*

Fiind investită cu dreptul de a judeca cauza respectivă, Judecătoria Cahul sediul Central prin încheierea din 20 mai 2025, a ajuns la concluzia de a respinge cererea de aplicare a sechestrului. În acest sens, la examinarea cererii de asigurare prima instanță a acționat corespunzător normelor procesuale menționate, fără derogări.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii, Cmpletul de judecată constată că această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunțate este de înțeles că instanța urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Completul de judecată reține că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

La fel, potrivit practicii judiciare naționale, asigurarea acțiunii contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate și astfel constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces. Totodată, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, este dictată de posibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Mai exact, măsurile de asigurare a acțiunii urmăresc scopul executării efective a unei eventuale hotărâri, adoptate pe marginea unui litigiu. De fiecare dată când o parte dintr-un proces civil invocă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, această parte urmează să confirme prin probe că neaplicarea acestor măsuri de asigurare va duce la imposibilitatea executării unei viitoare hotărâri.

Completul de judecată consideră că prima instanță corect a constatat că reclamantul Sergiu Nebunu având obligația probațiunii în judecată, nu a prezentat, în sensul art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acțiunii, fapt care a fost reflectat în încheierea din 20 mai

2025. În acest sens, argumentele invocate în recursul declarat privind netemeinicia constatărilor instanței de fond, urmează să fie respinse.

Or, invocând existența unei sume restante de 486 067,93 lei pe perioada 01 aprilie 2022-30 noiembrie 2024, cît și indicarea motivelor care recurentului îi trezesc dubii rezonabile de suspiciune că pîrîtul nu dorește să rezolve întrebările privind cererile de actualizare a salariului pe perioada menționată precum și darea în locațiune imobilul în care a activat ÎM „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul" fără respectarea procedurilor legale, doar în cererea de recurs, fără a fi indicate aceste circumstanțe nemijlocit în cererea de asigurare a acțiunii, nu constituie temei de casare a actului de dispoziție dat fiind faptul că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii din 20 mai 2025, care a fost adoptată în baza argumentelor cererii de asigurare a acțiunii.

Instanța de recurs conchide că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare. Sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

În lipsa unor asemenea probe și totodată ținând cont de faptul că scopul măsurilor de asigurare a acțiunii constă în prevenirea neexecutării unei hotărâri judecătorești adoptate pe fondul cauzei civile, la caz, este imposibil de constatat o necesitate absolută de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

Astfel, reieșind din circumstanțele expuse, în lipsa argumentelor și justificarea indiciilor, că neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești, după cum prevede art.174 Cod de procedură civilă, și anume eventuale indicii referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pîrîților ale pîrîților care s-ar putea eschiva de la executarea hotărîrii judecătorești și eventual a pune obstacole în privința executării ei, instanța de fiind corect a concluzionat că este imposibil de constatat o necesitate absolută de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii fără a fi justificate prin probe concludente și admisibile cele invocate.

Mai mult, în jurisprudența sa relevantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că pentru stabilirea faptului dacă exigențele art. 6 din Convenție au fost respectate, urmează să fie luat în considerație ansamblu procedurii și această dispoziție nu trebuie să fie interpretată, ca instanțele judecătorești sânt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de părți (hotărârea Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, din 09 decembrie 1994, seria A, nr. 303-A § 29, și hotărârea Higgins împotriva Franței, din 19 februarie 1998, Culegerea de hotărâri și decizii 1998-I, § 62).

Astfel, luând în vedere ansamblul procedurii, instanța de recurs constată că prima instanță pe deplin a respectat exigențele art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în ceea ce ține de motivarea încheierii adoptate.

Nu pot fi reținute criticele recurentului cu privire la ilegalitatea încheierii instanței de fond, deoarece aceasta a fost adoptată cu respectarea şi aplicarea corectă a legislației materiale și procedurale.

Or, prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei și normele aplicabile cazului, în vederea emiterii unei încheieri întemeiate. Mai mult, recurentului nu i se îngrădește dreptul de a solicita repetat asigurarea acțiunii după remedierea deficiențelor constatate în prezenta decizie.

Completul de judecată reține că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

Ca urmare, Completul de judecată notează că încheierea contestată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii - motiv pentru care, Colegiul civil o considerată legală şi întemeiată, iar recursul declarat este unul neîntemeiat.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 Cod de procedură civilă.

În temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art. 9 Cod de procedură civilă, Completul de judecată reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalității părților în drepturi, art.26 Cod de procedură civilă, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

În contextul celor expuse, Completul de judecată constată justețea concluziei instanței de fond de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele reclamantului de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, motiv pentru care, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

D E C I D E :

Se respinge, recursul declarat de Nebunu Sergiu, ca fiind neîntemeiat.

Se menține, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 mai 2025, pronunțată în cauza la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Nebunu împotriva Întreprinderii Municipale „Centrul de Sănătate a Femeii Virginia-Cahul”, Consiliul municipiului Cahul, Primăriei municipiului Cahul și Primarul municipiului Cahul cu privire la încasarea majorării salariale, a salariului restant și concediului nefolosit .

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecător **Vitalie MOVILĂ**

Judecătorii **Inga GORLENCO**

Evgheni BANCOV